

arbejde og stemme imod Slutningsfætningen i § 1. I § 2 maatte da ogsaa i første Linie Ordet „derimod“ udgaae. I § 3 er det ligeledes den sidste Sætning, som jeg kunde ønske en Ændring i. Jeg indseer ikke, hvorfor Kirkebogen efter en saadan Præsts Død skal indsendes til Kirkeministeren, men dette er i alt Fald noget Underordnet, naar der bortsees fra, at man derved atter slaar Kirkeministeren fast som den, der særligt har med disse Sager at gjøre. Jeg maatte ogsaa her foretrække Justitsministeren, men da jeg ikke indseer, hvorfor jeg paa dette Sted skulde ombytte Kirkeministeren med Justitsministeren, vil jeg tilraade, at der istedetfor Kirkeminister kommer til at staae: „til Stiftets Biskop“, da det jo vel heller ikke var uden Interesse, at saadanne Kirkebøger vare tilgængelige saa nær som muligt ved det Sted, hvor de vare førte, og som de nærmest vedkom. At samle alle disse Kirkebøger her i Kjøbenhavn indseer jeg ikke Grunden til. Ligeledes maa jeg paa det Bestemteste fraraade Slutningsfætningen i § 4, hvori det hedder: „Anklages en saadan Præst for Noget, der kan medføre Fortabelse af Retten til præstelig Virksomhed, kan Kirkeministeren forbyde den, indtil Dommen er falben“. Her er altsaa rimeligviis Tale om en Forseelse, og det forekommer mig da klart, at den, der nærmest skulde forbyde en saadan Mand, der i Være eller i Levnet maatte have forsyndet sig mod, hvad Grundloven indeholder, at foretage Noget, som strider imod Sædelighed og den offentlige Orden, nødvendigviis maa være Justitsministeren.

Jeg har nu kortelig udtalt mig mod de Enkeltheder i Loven, som forbyde mig at gaae ind paa den i dens Heelhed, og skal gjentage, at naar disse Ændringer have fundet Sted, kunde jeg ikke alene med Glæde gaae ind paa Loven, men vilde paa det Bedste og Barmeste anbefale den. Jeg veed, at man betragter denne min Anskuelse som hierarkisk; jeg veed, at man i den Anledning har søgt at stemple mig som hørende til Hierarkerne, hvilket forøvrigt er et Selskab, som jeg meget gjerne befinder mig i, men dette bryder jeg mig ikke om, en saadan Stempling kan i det Høieste fremkalde et Smil hos mig, da dog næppe Noget for Al-

vor vil see en Hierark i mig. Jeg veed, at min Kamp for kirkelig Frihed, der hverken er fra igaar eller idag, sjøndt jeg mener, at jeg har fortsat den idag, har givet den modsatte Leir Anledning til at udraabe min Ugudelighed og mit Hedenstab. Nu, ja vel, der kan sikkert være Ugudelighed nok i mig, som i alle Andre, men det fremgaaer idetmindste ikke af, og har ikke Noget at bestille med Kjærlighed til eller Interesse og Kamp for kirkelig Frihed. Jeg har ført Kampen i mange Aar, ja maatte i ligesaa mange Aar som de ærede Forslagsstillere, og jeg skal heller ikke blive træt af at føre den fremdeles; men jeg gjentager, at om min Optræden idag ogsaa nok saa tid skulde ansføres imod mig som et Vidnesbyrd om mit hierarkiske Sindelag, saa skal jeg aldrig blive træt af denne Kamp, der for mig er en Livsopgave.

J. J. Christensen: Jeg skal ikke indlade mig paa enten at tiltræde eller modsige forskjellige af den sidste ærede Talers Uttringer. Hvad derimod angaaer de Udtalelser, vi hørte af den ærede første Taler, der er en af Forslagsstillerne, nemlig Nigsdagsmanden for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgøbro), da forekommer det mig, at han temmelig slaaende beviste Nødvendigheden af en lignende Ordning som den, der er foreslaet i det foreliggende Lovforslag. Dette Forslag, der gaaer ud paa at skaffe Ret til fri præstelig Virksomhed indenfor Folkekirken gaaer et Skridt videre end Loven af 4de April 1855 om Sognebaandets Løsning, thi denne Lov tillader kun Menighedsmedlemmerne at slutte sig til en anden Sognepræst end deres egen, hvorimod det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa at tillade Menighedsmedlemmerne at slutte sig til Mænd, der have modtaget præstelig Indvielse uden at beskæde noget bestemt Sognekald. Jeg skal ubetinget erklære, at jeg særdeles billiget Lovudkastets Tanke i saa Henseende. Loven af 4de April 1855 om Sognebaandets Løsning tillader, som sagt, kun Menighedsmedlemmerne at slutte sig til en anden Sognepræst, end deres egen, men jeg troer, der kan være mange Tilfælde tilstede, som kunne gjøre en Udvidelse af denne Ret meget ønskelig. Den nævnte Lov var jo